ایران ورزشی

روزنامه ورزشی صبح ایران ■ صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی ■ مدیرمسئول: علی عالی ■ تلفن: ۱۴-۸۸۵۰۴۱۱۳ ■ نمابر: ۸۴۷۱۱۱۷۳ ■ سازمان آگهی ها: ۱۸۷۷-۸۸۵۰۱۳۰۰-۸۸۷۴۶۵۸۳ ■ انتشارات: ۵ و ۸۸۵۴۸۸۹۲ ■ امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰-۸۸۵۲۱۹۵۴ ■ نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸/ صندوق پستی ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ ■ چاپ: ایرانیان

@iranvarzeshii

سه شنبه ۲۸ بهمن ۱۳۹۹- شماره ۶۷۰۰

نظر خود را به این شماره پیامک کنید 3000 45 12 13

WWW.INN.IR

info@inn.ir

دیگر رسانه‌ها

ترین‌های هفته پانزدهم لیگ برتر؛ طوفان در صدر

هفته پانزدهم لیگ برتر برگزار شد و نیم‌فصل اول برای همه تیم‌ها به جز پرسپولیس و گل‌گهر به پایان رسید. بقیه تیم‌ها از فرصت استراحت کوتاهشان استفاده می‌کنند و فقط سپاهانی‌ها علاوه بر استراحت نیم‌نگاهی هم به جدول دارند که بدانند قهرمان نیم‌فصل خواهند شد یا نه. استقلال هم به عنوان بازنده بزرگ این هفته خودش را برای یک نیم‌فصل بسیار سخت آماده می‌کند.

تیم هفته: سپاهان

یک بازی بی‌عیب و نقص از شاگردان محرم نویدکیا برای رسیدن به صدر جدول کافی بود. تیمی که در بازی‌هایی پیش از این اقتدار خط حمله‌اش را به رخ کشیده بود اما در بازی با استقلال علاوه بر این توانایی، تیمی بود که در تمام خطوط بدون اشتباه ظاهر شد. سپاهان که این فصل با کلین‌شیت میانه خوبی نداشت با یک سازماندهی دفاعی خوب و عملکرد عالی مدافعانش بخصوص امید نورافکن توانست پنجمین کلین‌شیت را هم به نام نیازمند ثبت کند. پیدا کردن یک بازیکن برتر در سپاهانی که استقلال را شکست داد کار بسیار سختی است. از سروش رفیعی که یک گل زد، محمدرضا حسینی که یک گل و چندین و چند موقعیت ساخت و سجاد شهباززاده و امید نورافکن و دانیال اسماعیلی‌فر و در رأس آنها محرم نویدکیا و کادرش می‌توان به عنوان ستاره‌های این بازی زیبا نام برد.

مربی هفته: محمد ربیعی

اگر بازی عقب افتاده با پرسپولیس نبود مس رفسنجان با شکست ذوب‌آهن ششمین هفته بدون باخت خود را پشت سر می‌گذاشت. این رکورد برای تیمی که برای اولین بردش ۵ هفته صبر کرد، اتفاق خوبی است. محمد ربیعی نشان داد تعاریفی که در ابتدای فصل از تیم او باوجود باخت می‌شد درست بوده و حالا در چند هفته اخیر تیم او علاوه بر بازی خوب نتیجه را هم از آن خود می‌کند. البته این نکته را هم باید در نظر گرفت که اگر در نبردن‌های ابتدای فصل باید تا حدودی قرعه بازی با تیم‌های سخت را هم در نظر گرفت، در این چند هفته اخیر هم بازی با تیم‌های پایین جدولی هم در این نتایج خوب نقش داشته است. البته این مسأله چیزی از ارزش‌های تیم تازه به لیگ برتر آمده ربیعی و کاربزرگ او کم نمی‌کند.

گل هفته: حمید بوحمدان

وقتی پای انتخاب زیباترین گل می‌شود، شلیک‌های از راه دور شانس بیشتری برای انتخاب دارند. در میان این شوت‌های از راه دور اما بعضی‌ها از بقیه زیباترند. هفته پانزدهم لیگ برتر کلکسیونی از گل‌های راه دور داشت که انتخاب را سخت می‌کرد. در میان آنها اما می‌توان گفت گل حمید بوحمدان به حسین اکبرمنادی یکی از زیباترین‌ها بود. گلی که برعکس بقیه شوت‌های از راه دور این هفته نه از روی ضربه ایستگاهی که در جریان بازی زده شد. شوت پای راست حمید بوحمدان با قدرتی بالا به سمت دروازه منادی روانه شد و دروازه‌بان سایپا در مهار این شوت ناتوان بود تا در همان دقایق وقت اضافه نیمه اول نتیجه بازی با همین گل استثنایی مشخص شود.

پاس گل هفته: رضا جعفری

تک گل سایپا مقابل تراکتور به خاطر خطای بازیکن این تیم روی مدافع تراکتور و حاشیه‌هایی که به دنبال داشت بیشتر مورد توجه قرار گرفت. به همین دلیل پاس خوب رضا جعفری روی این گل دیده نشد. شماره ۷ سایپایی‌ها که با یک پاس عرضی و دقیق توپ را به مهرداد حیدری رساند. یک پاس گل که با لایی به مدافع تراکتور به بازیکن خودی رسید و یکی از بهترین پاس‌های این هفته بود. جعفری با این پاس گل بهترین بازیساز نارنجی‌پوشان با ۳ پاس گل است.

بازیکن هفته: مهدی حسینی

دو گل از مهدی حسینی تقدیم به مجتبی حسینی شد تا بازیکن آلومینیوم اراک تنها دوگله هفته پانزدهم باشد. یک گل که روی اوت به دست آمد و یک گل هم با یک کارتیمی زیبا که مهدی حسینی به زیبایی این کارتیمی را به سرانجام رساند. گل دوم حسینی یکی از گل‌های زیبای هفته هم بود که با یک حرکت تکنیکی دروازه‌بان را از مقابل خود برداشت و تیمش را به برتری رساند. البته او به جز این فعالیت‌های مؤثر تهاجمی، در کمک به دفاع هم فعال بود. براساس آمار متریکا هافبک آلومینیوم اراک در ۶ نبرد دفاعی شرکت کرد که ۵ تکل موفق برایش ثبت شده، اصلاً خطا نکرده و ۴ دفع توپ داشته است.

تصمیمات جنجالی داوری: عباس راکی (سایپا- تراکتور)

در هفته پانزدهم هم مانند بیشتر هفته‌های این فصل جنجال‌های داوری زیاد بود. گل سایپا که خطای بازیکن این تیم روی مدافع حریف به نظر می‌رسید در نهایت اما داور گل را سالم اعلام کرد. جنجال و توقف ۱۰ دقیقه‌ای بازی به خاطر این گل در نهایت به نفع تراکتور شد چون آنها در همان وقت اضافه نیمه اول کار حریف را تمام کردند. در بازی نساجی و گل‌گهر هم پنالتی شاگردان مجید جلالی مشکوک بود و همین مسأله اعتراض شدید کادرفنی حریف را به دنبال داشت. البته داوران این هفته خوش‌شانس بودند که اشتباهات آنها چندان در نتایج بازی‌ها مؤثر نبود.

(این مطلب پیش‌تر در سایت فوتبال ۳۶۰ منتشر شد)

عکس روز

اوت‌های نادر

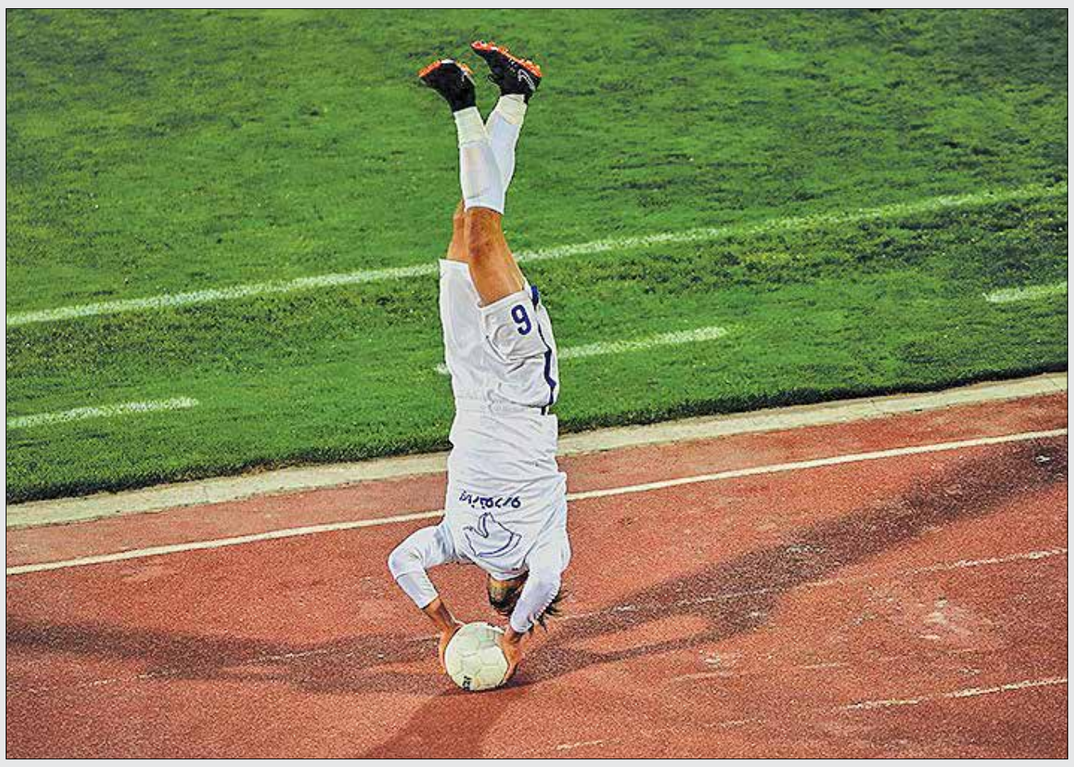

نادر محمدی حالا ستاره تیم پیکان است. ستاره‌ای که هنرنمایی‌اش بیشتر بیرون از چمن سبز و روی پیست تارتان انجام می‌شود. آوازه اوت دستی‌های او حالا تا مهمترین رسانه‌های خبری دنیا هم رفته است. همین دیروز یکی از سایت‌های انگلیسی خواستار خرید نادر شده بود تا با اوت‌هایش هواداران فوتبال انگلیس را به وجد بیاورد. البته مشخص نیست اگر روزی نادر راهی لیگ برتر انگلیس شود، چطور می‌خواهد در استادیوم‌های کوچک آنها که فاصله خط‌های طولی تا جایگاه تماشاگران به زحمت به ۵ متر می‌رسد اینگونه اوت پرتاب کند اما هرچه که هست، فعلاً با این پرتاب‌ها خودش را معروف کرده. این عکس در حاشیه بازی این هفته پیکان و پرسپولیس توسط محمود حسینی برای خبرگزاری تسنیم گرفته شده.

کاریکاتور

رحمانی، کاریکاتوریست سایت ززو کارتونز، خلاصه اتفاقات این هفته سری آ را اینطوری تصویر کرده: اینتر سر عقاب‌ها (لاتزیو) را برید و مدال طلا را از زلاتان و یارانش گرفت و پیرلو هم کمک کرد تا گتوزو از گردابی که دچارش شده بود، رهایی یابد.

در چنین روزی

۲۸ بهمن ۱۳۸۴

ماجرای توهین روزنامه آلمانی به ایران در جام جهانی ۲۰۰۶

روزنامه تاگس اشپیگل جمعه هفته پیش کاریکاتوری را چاپ کرد که در آن چهار مرد را با جلیقه‌های انفجاری نشان می‌داد که در بالای جلیقه آنان نام ایران نوشته شده بود و در کنار این افراد سربازان ارتش آلمان با اسلحه ایستاده بودند و در زیر آن نوشته شده بود «چرا ارتش باید در جام جهانی فوتبال دخالت داشته باشد».

روزنامه نوی زوریخر سایتونک چاپ سوییس واکنش مسئولان این روزنامه آلمانی را «مسأله‌دار» خوانده و افزوده است، آنان هیچ حرکتی که نشان دهنده تأسف در این زمینه باشد از خود نشان نداده و در مقابل می‌گویند که این کاریکاتور فقط به دلیل بحث‌های داخلی در آلمان درباره حضور ارتش در بازی‌های فوتبال جام جهانی بوده و قصدی برای توهین به بازیکنان تیم ملی فوتبال ایران در میان نبوده است.

این روزنامه سوییسی در ادامه این مطلب سؤالی را مطرح کرده است که اگر واقعاً قصد تاگس اشپیگل بحث در زمینه دخالت ارتش در جام جهانی بوده، چرا «کلاوس اشتوتمان» ترسیم کننده این کاریکاتور در بالای جلیقه‌های انفجاری این افراد، نام ایران را نوشته است؟

نوی زوریخر سایتونک با انتقاد از رفتار این روزنامه آلمانی نوشته است: این موضوع واقعاً شگفت‌انگیز است که این روزنامه حاضر نیست قبول کند که این امر توهین به یک ملت بوده است.

این روزنامه در پایان تأکید کرده است که «یک کلمه به عنوان عذرخواهی و یا ابراز تأسف، عقب‌نشینی یا تسلیم در برابر انتقادات و تهدیدات محسوب نمی‌شود».

طنزیم

هومن جعفری

کم لطفی در حق تارتار

یک پیشنهاد اقتصادی برای پیکان داریم. بنده را جای آقای تارتار مربی تیم‌تان کنید. یک میلیارد کمتر می‌گیرم، همین تاکتیک اوت دستی را ادامه می‌دهم، تازه از آقای تارتار هم بیشتر فوتبال را می‌فهمم چون وقتی تنها تاکتیک تیمم اوت دستی است، مهاجم بلند سرزنم را وسط بازی بیرون نمی‌کشم! نظر مثبت خودتان را اعلام کنید، قالش را بکنیم.

❖

مدیرعامل استقلال که به علت ناتوانی در جور کردن پول بازیکنان تیمش، بیمارستانی شده بود، موقتاً از بیمارستان آزاد شد! وی تا زمان بعدی پرداخت پول به بازیکنان تیمش، بیرون می‌ماند و دوباره شب بازی بعدی، خودش را در بیمارستان بستری خواهد کرد. به این تاکتیک مدیریتی می‌گویند تاکتیک فرار بیمارستانی!

❖

از مهدی تارتار پرسیدند: شما غیر از پرتاب اوت تاکتیک دیگری داشتید؟

فرمود: اگر بازی را ببینید متوجه می‌شوید.

بنده بازی را دیدم و متوجه شدم استاد درست می‌گوید. ایشان غیر از اوت دستی روی دفاع اتوبوسی هم کار کرده! از همکاران رسانه‌ای درخواست می‌کنم کم لطفی نکنند!

تک به تک

میعاد نیک

چیزی که منتظرش بودیم و می‌دانستیم

پرسپولیس و صدر، همان همیشگی

از همان روزهای ابتدایی حرکت قطار لیگ بیستم می‌شد سرنوشت محتوم این دوره از مسابقات را پیش‌بینی کرد. شاید در میانه‌های راه و در اواسط نیم‌فصل نخست با درخشش تیم‌هایی مانند صنعت نفت و گل‌گهر، معادلات کمی برهم ریخت اما کسی نمی‌توانست ادعا کند که پرسپولیس دیگر تمام شده و نوبت قهرمانی به تیم‌های دیگر رسیده. در بازی‌های چند هفته اول لیگ برتر عیار تیم‌های مدعی تا حدودی مشخص شد؛ معلوم شد که استقلال با محمود فکری بویی از شخصیت قهرمانی نبُرده و شهرخودروی سیدمهدی رحمتی همان قدر درگیر مشکلات حاشیه‌ای است که مجالی برای نفس کشیدن هم ندارد. مشخص بود که سپاهان با بنزین سبز محرم نویدکیا می‌تواند به مهم‌ترین رقیب سرخ‌ها در مسیر گلات قهرمانی تبدیل شود و البته فولاد هم مانند همیشه مترصد کوچک‌ترین فرصتی خواهد بود تا بیشترین استفاده را داشته باشد.

بازی‌های عقب‌افتاده تیم پرسپولیس اما نه‌تنها به ضرر اردوی سرخ تمام نشد، بلکه باعث شد تا سربازان یحیی گل‌محمدی در کمال شایستگی و آمادگی به مصاف رقبای خود بروند و درست زمانی که همه ترمزها را کشیده و مشغول استراحت‌اند، ماشینِ قرمزها گاز بدهد و در مسیر صدرنشینی قرار بگیرد. اصلِ این کام‌بک‌های پرسپولیس به روزهای مطلوب ریشَه در چیزی به نام خصلت ذاتی باز می‌گردد؛ سرخ‌ها در بنیان وجودی و در بندبند باشگاه خود چیزی به نام سجیهِ قهرمانی را حس می‌کنند و این محرک قدرتمند دقیقاً همان فاکتور مهمی است که پرسپولیس را امروز به یک‌قدمی صدر جدول نزدیک کرده. این ادعا هرگز اشتباه نیست که بگوییم اگر به جای یحیی گل‌محمدی هم یک سرمربی دیگر و حتی متزلزل‌تر هم بود، مورد تحول توسط اتمسفر این باشگاه قرار می‌گرفت و باز هم خودش و تیمش را در مسیر قهرمانی قرار می‌داد.

سایر تیم‌ها پیش از ایراد به وزیر ورزش و رئیس فدراسیون فوتبال، باید به دنبال احیای همین محرک در ساختار رختکن خود باشند. شاید بیراه هم نباشد که این بازگشت‌ها و این موفقیت‌های متوالی تیم پرسپولیس را، همان همیشگی بنامیم.

نفر به نفر

سامان موحدی‌راد

بازگشت پرسپولیس به جاده قهرمانی

بایرن مونیخ ایران

حالا مشخص شد که شکست در برابر آلومینیوم تنها یک اتفاق بود. پرسپولیس بعد از از دست دادن ۳ امتیاز در اراک حالا چهار بازی پیاپی است که برنده میدان شده و با ۱۲ امتیاز از ۱۲ امتیاز ممکن حرکت آرام و مطمئنش را به سمت صدر جدول در پیش گرفته است. حالا پرسپولیس ۲۷ امتیازی شده و به رده دوم جدول صعود کرده و اگر در دیدار معوقه‌اش مقابل گل‌گهر نیز یک امتیاز بگیرد، به صدر جدول خواهد رفت.

وضعیت الان پرسپولیس خیلی شبیه وضعیت فصل پیش آنهاست. سال گذشته پرسپولیس با بردهای اقتصادی و پیروزی‌های یک بر صفر صدرنشینی طولانی‌اش در لیگ را تداوم بخشید و به این ترتیب چهارمین قهرمانی پیاپی را هم کسب کرد. با این حساب و با روند ثابت و بدون تغییر پرسپولیس شاید محتمل باشد که این تیم را مستحق‌تر از سایرین برای کسب قهرمانی بدانیم. آنها دیگر از حواشی چند ماه پیش گذشته‌اند و دوباره به یک تیم واقعی و با انگیزه و هدف تبدیل شده‌اند. تیمی که به سختی گل می‌خورد و می‌تواند از تک گلش تا پایان بازی حفاظت کند. مسأله‌ای که در ماه‌های اخیر از آن به عنوان یکی از نقاط ضعف یحیی گل‌محمدی یاد می‌شد.

تیم او دو دربی، فینال آسیایی و چند بازی لیگ برتری را در حالی که از حریفانش پیش بود با تساوی یا باخت عوض کرده بود و این می‌رفت به یک سندرم در پرسپولیس تبدیل شود. حالا اما بعد از شکست هوشیارکننده در برابر آلومینیوم آنها به تیمی تبدیل شده‌اند که با سوپرسیو سیدجلال حسینی پا به سن گذاشته در دقایق پایانی بازی از تک گل سه امتیازی‌شان حفاظت می‌کنند و همین نگاه اقتصادی به بازی‌ها و امتیازات است که آنها را به مهمترین شانس قهرمانی در لیگ ایران بدل کرده است. وضعیت رقبای پرسپولیس هم چنان است که پربیراه نیست اگر بگوییم لیگ سرخ‌ها با لیگ سایر تیم‌های ایران فرق دارد و آنها در لیگ ایران در حال تبدیل شدن به بایرن مونیخ در بوندس‌لیگا هستند.

بردهای آسان، برتری بر حریف پیش از ورود به زمین و قهرمانی‌های در دسترس. چنانکه شاید با همین نگاه در آستانه پایان نیم‌فصل اول بتوان گفت تیمی به اندازه پرسپولیس در ایران شانس و لیاقت قهرمانی را ندارد. همانطور که می‌دانید پرسپولیس در نیم فصل دوم حداقل دو مهره جدید و تأثیرگذار هم در ترکیب خود می‌بینید. اگر کیفیت فنی مهدی ترابی و عیسی آل‌کثیر مثل ۶ ماه پیش باشد، دیگر وضعیت برای سرخ‌ها دوچندان بهتر می‌شود. پرسپولیسی‌ها یک بازی عقب افتاده با گل‌گهر دارند که البته به دلیل محرومیت مهاجم گل‌گهر پیش از این بازی وارد حاشیه‌هایی شده اما چندان دور از دسترس نیست که آنها از این بازی حداقل امتیاز را کسب کنند و به این ترتیب بعد از چند هفته دوری از صدر جدول با شرایط برابر و تعداد بازی برابر با سایر رقبا بار دیگر به جایگاه اصلی‌شان در جدول لیگ برگردند.

پرونده

گزارش یک

سام ستارزاده

بردهای اقتصادی خطرناک

حریص فتح یک جرعه آب

برد پرسپولیس مقابل پیکان، به‌عنوان هفتمین برد آنها در فصل جاری لیگ برتر، حکم خروج قرمزها از بحرانی را امضا کرد که با از دست دادن قهرمانی آسیا و جدایی ستون‌های تیم سال قبل‌شان ایجاد شده بود. با این حال، این پیروزی یک نقطه اشتراک مهم با پنج برد دیگر آنها داشت؛ نقطه اشتراکی که با برچسب «اقتصادی» توصیف می‌شود.

گل مدرسه‌ای چشم‌نواز شاگردان یحیی گل‌محمدی که به نام احمد نوراللهی ثبت شد، سطحی فراتر از فوتبال ایران داشت اما پس از همین گل، در دو صحنه سرخ‌های پایتخت تا یک‌قدمی پس دادن سه امتیاز شیرین‌شان نیز رفتند. صحنه نخست، والی دیدنی مجید عیدی بود که بر تیر افقی دروازه حامد لک بوسه زد؛ و دیگری، ضربه سر رضا جبیره بود که اگر سیدجلال حسینی آن را از روی خط دروازه باز نمی‌گرداند، پرسپولیس در زمانی گل دریافت می‌کرد که جبران آن چندان ممکن نباشد. مصاف با پیکان نیز نخستین دیداری نبود که پرسپولیسی‌ها در آن تا مرز تعویض برد با تساوی بروند.

البته اگر با استانداردهای لیگ کم‌گل کشورمان بسنجیم، همین تیمی که دو مهاجم هدف تخصصی در اختیار ندارد، با ۱۶ گل زده و به همراه فولاد اهواز در پله چهارم برترین خطوط حمله لیگ قرار دارد. این به این معناست که پرسپولیس لیگ بیستم تیمی نیست که در خلق موقعیت و گلزنی چندان بلنگد؛ حتی اگر عیسی آل‌کثیر و مهدی ترابی را نداشته باشد.

طبیعتاً همین که هافبک‌ها و حتی سیدجلال حسینی در پرسپولیس بار گلزنی تیم را بر دوش کشیدند، به تقویت روح تیمی و جاه‌طلبی آنان کمک شایانی می‌کند. قسمتی از مشکل گلزنی سرخ‌ها با بازگشت ۷۲ فعلی و ۹ سابقشان رفع می‌گردد. با این حال، بخش مهم دیگری از بردهای اقتصادی پرسپولیس نیز به نگرش کادرفنی تیم مربوط است. بردهای اقتصادی برای فرار قرمزپوشان از بحران بسیار کاربردی هستند اما ابزاری نیستند که پرسپولیس برای ادامه مسیر قهرمانی‌اش چه در لیگ برتر و چه در لیگ قهرمانان آسیا، به‌تنهایی بتواند بر آن تکیه کند.

درس عبرت دیدار پرسپولیس و پیکان بدون تحمیل هیچ هزینه‌ای بر اردوگاه سرخ‌ها ایجاد شد؛ اینکه گل‌محمدی و دستیارانش باید به این فکر باشند تا همان بازی شاداب و باطراوتی که پیش از گل نخست از پرسپولیس دیده می‌شود، در دقایقی که قرمزها از رقبایشان پیش هستند نیز به نمایش گذاشته شود.

گل مدرسه‌ای چشم‌نواز شاگردان یحیی گل‌محمدی که به نام احمد نوراللهی ثبت شد، سطحی فراتر از فوتبال ایران داشت

پنالتی

مازیار گیلکان

ماجراهایی درباره جلال حسینی که از یاد رفته‌اند

این جلال حسینی که این روزها همچنان مرد اول پرسپولیس است و تیمش را در سخت‌ترین بازی‌ها نجات می‌دهد، حکایتی دارد که شاید خیلی زود فراموش کرده باشیم.

وقتی گابریل کالدرون در نیم‌فصل اول فصل گذشته تصمیم گرفت جلال حسینی را روی نیمکت بنشاند، تصمیمش مورد انتقاد قرار گرفت اما پیش از او، کارلوس کی‌روش در تیم ملی تصمیم اصلی را گرفته بود. کی‌روش در کمال احترام ترجیح داد بدون جلال حسینی راه تیمش ادامه پیدا کند و ترکیب جوان‌تری را برای دفاعش بسازد. کالدرون نیز کمی بعد همین تصمیم را با نیمکت‌نشینی حسینی تکرار کرد. کالدرون در باشگاه مربیگری می‌کرد و کاپیتانش را نمی‌توانست بی‌هزینه خط بزند اما کی‌روش در تیم ملی مجاز بود از قلم قرمزش آسان‌تر استفاده کند.

مدتها گذشت و یحیی گل‌محمدی نیز پیرو تصمیم آنها شد. یحیی نیز ترجیح داد تیمش را بدون جلال حسینی بچیند و این البته حق بدیهی او بود و حتی لازم نبود مورد پرسش قرار بگیرد. پرسش در این باره یحیی را مجبور می‌کرد که شاید بر خلاف میلش و بر اساس سیاست‌های مربیگری، بگوید: «اینکه من با سیدجلال صحبت کنم، چطور این حرف باید به بیرون درز پیدا کند و چطور فهمیدند؟ مگر می‌شود من با سیدجلال صحبت کنم و همه بفهمند؟ این چیزها خنده‌دار است. در مورد سیدجلال گفتم اگر قصد بازی کردن داشته باشد قدمش روی چشم ماست و از او حمایت می‌کنیم. اولین بازیکنی که برای سال بعد با او همکاری خواهیم کرد سیدجلال حسینی خواهد بود.»

پیش فرض یحیی گل‌محمدی این بود که جلال حسینی قصد ادامه دوران فوتبالش را ندارد اما با احترام به کاپیتان تیمش گفت اگر قصد بازی کردن داشته باشد، قدمش روی چشم ماست.

جلال حسینی مرداد ماه ۹۷ که دو دوره مدیریت گرشاسبی قراردادش را تمدید کرد، زمان قراردادش را به باشگاه و هواداران واگذار کرد و گفت: «تا زمانی که بتوانم در پرسپولیس بازی کنم، در خدمت باشگاه خواهم بود و فوتبال خودم را در باشگاه پرسپولیس به پایان می‌رسانم.»

حالا اما تمام آن حرف‌ها فراموش شده‌اند. کسی از خداحافظی جلال حسینی حرف نمی‌زند. او همچنان می‌درخشد و می‌گوید: «سن یک عدد است.» اگرچه دیگران بگویند برای پرسپولیس زشت است که همچنان جلال حسینی گره‌های بازی‌اش را باز کند.

حسینی: تا زمانی که بتوانم در پرسپولیس بازی کنم، در خدمت باشگاه خواهم بود و فوتبال خودم را در باشگاه پرسپولیس به پایان می‌رسانم